

2. ročník [memoriálu](#), konaný ve dnech 13. – 15. 6. 2014

Jak to tedy vlastně bylo:

Tak se nám zase sešel rok s rokem. Je červen, čas každoročního setkání přátel na vzpomínkovém sportovním víkendu, kdy vzpomínáme na ty, kteří s námi už bohužel nejsou.

Je pátek 13. června. [U Nedbalů v Prášilech](#) se scházíme v počtu asi třiceti, včetně dětí.

Večer posezení u vína, výborných buchet a čerstvých jahod.

Ráno nás svolá jogín Said v 8.00 na rozcvičku a přivítá nás v orosené trávě. Bosé nohy trochu zebou. Kromě nebeského bubnování, zdravíme slunce. Na snídani výborné sýry značky Kozalisa z vedlejší chalupy. Poslední úpravy již tak dost vytuněných bicyklů.

Minutou ticha jsme zavzpomínali a 2. ročník memoriálu je oficiálně zahájen. Takže vzhůru do sedel nebo zašněrování bot pro výlet pěšmo. Trasa vede vzhůru na Poledník. Počasí jako na dovolené na Rujaně, jak ftipně poznamenává Jirka Hrubý. Na Poledníku expozice z časů, kdy tady všude byly ostnaté dráty „Železné opony“ a těsně po „Sametové revoluci“ ještě krásné vlny z navlhých dubových parket objevených Mírou. Tehdáž jsme spali i s malou Terkou u zdymadla Prášílského jezera dokud nás k ránu nevyhmátli a hnedka nevypakovali pohraničníci až do krmelce k Prášílské cestě.

Šumava se proměnila. Brouk kůrovec se opravdu činil. Smrky okolo Poledníku jsou šedé hrubě ořezané pastelky.

Zastávka na Prášílském jezeře. Odvážní předvádějí piruety na kluzkých kládách na hladině. Nejlepší [piruetiska je Tereška Paichlovic](#). Další stateční - Adam, Lubor, Tom a Said odjíždějí na jezero Laka. Tím je plánovaná trasa splněna. My ostatní se po 22 km vracíme, čeká nás totiž výborný guláš s čerstvým chlebem.

Někteří se vydávají do Prášil obhlédnout bizony, opravdu monstrózní, lanové centrum a keltskou osadu. V prášilské cukrárně mají lahodnou zmrzlinu.

A ještě táborák s buřty, kde Dalibor bravurně rozsekává špalky dřeva. Tomovi sekyrka sjela po holeni. Jsme lehce očouzeni.

V neděli ráno opět rychle na rozcvičku. Zase vítáme slunce. Bzučíme si do hlavy, prý dobré na paměť. Společná diskusní snídane.

V 10 hodin je 2. ročník oficiálně ukončen. Předáváme si diplomy a perníkové medaile za úspěšnou účast. A následuje sportovní klání mezi klanem Nedbalů a Paichlů. Ve střelbě vzduchovkou na terč je klan Nedbalů se 101 trefami předposlední, klan Paichlů s 99 trefami získal krásné druhé místo. Odléváme svíčky z pravého včelího vosku. Nic nepotěší tolik jako vlastní výroba. Zjišťujeme, zda jsou bobři doma. Pahýly stromů jsou okousané do špiček jak tužky prvňáků.

Guláš je od včerejška krásně uleželý.

2. ročník se vydařil, krásná příroda, dokonalý servis hostitelů.

3. ročník se bude konat opět v červnu. Naším cílem bude památná hora Říp. S laskavým svolením hostitelů Hyškových bude ubytování v nedalekém Dřínově. Už se těšíme.

Rozjíždíme se k domovům. Jsme lehce unaveni, ale tak nějak příjemně.

*Zapsala: Květa Paichlová
ředitelka Memoriálu -:)*